

ουσαν του πασά, ένωπιον του εχθρά του. Εν τούτοις άωαμαρή άπό βίβατου
θανάτου, τιμητική σπαρά και άλλε ισονομία και τιμαί ύπερβαν η άρσιν
της υγιονομίας ένιστη. Πράι τούτοις δι' και ο υιός αύτου Αθανάσιος
είσενχθη ύπερβαν εν την εν Κωνσταντινουπόλει αυτοκρατοριάν σχαρην,
ως άποφοιτησας διωρισθη Ταπεινίστως του Βυζαντίου Αθηναιοπό-
λεως.

Κατά την ύπερβαν δι' ισονομίαν του άνα την θράκην ένισταρθη
και την έωβίπολιν. Οι ισοφύκοντες αύτώς ένοντες υονομίας γαίης
διευδικαυμένης υπό τριτων και διέχοντες τα καθύποχρίστων κατόν εν τα
των άλλων ισοφύκων ενίσταρον μετ' αύτου εν το Μισραχ υιός ισοφύ
δικονέδαν. Έπει κατότιν ενδύμην έψαξε έξωδινώτα ο τότε έσρ. ί-
της προσυμίας Αντώνιος Χρησίδης μετ' τότε τούτοις παρ' ηωχαρής
θη μετ' ηωχαρής κατόν ο έσρ. έψαξε έξωδινώτα εν τούτοις
τέρπανδρον και εν τότε έψαξε το έωδινώτα τουτο.

Σελ. 506 των χειρογράφων σημειώσεων μουχλίου το

10/5/1930 Θεσσαλονίκη Βυζαντίον

Κυρ. Ν. Νικολάου

Οὗτος ἦν 40/ἐκκλησιώτης. Κατά τὰς παραμονάς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνεγεροσίας καθήμενος ἐσπέραν τινα ἐν τῷ καφενεῖῳ εἶδεν εἰσερχόμενον ἄγνωστον Ὀθωμανόν ἰδιώτην, σχεδόν ρακένδυτον καὶ κατάβρεκτον ἐκ τῆς κατ'ἐκείνην τὴν ὥραν πιπτούσης ραγδαίας βροχῆς. Τὸν ἄγνωστον τοῦτον ἐφιλοξένησεν ἐν τῇ οἰκίᾳ του· κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην, κατὰ τὰ τότε ἐπικρατοῦντα ἔθιμα τῆς φιλοξενείας, πρὸς δὲ καὶ καθαρά καὶ σπεννά προσέφερεν αὐτῷ ἐνδύματα. Τὴν ἐπομένην ὁ ἄγνωστος ἀνεχώρησεν καὶ οὐδέ, πλέον ἐπανῆλθεν εἰς τὸν νοῦν τοῦ Σαΐρογλου, τίς ἂν εἴη ὁ φιλοξενηθεὶς ἄγνωστος. Παρῆλθον ἔκτοτε δύο ὁλόκληρα ἔτη καὶ ἐξεδόθη Σουλτανικὴ διαταγὴ πρὸς ἀποκεφάλισιν τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας προύχόντων Χριστιανῶν τῶν ὁπωσδήποτε ἐνεχομένων εἰς τὴν ἐπανάστασιν.

Οἱ προύχοντες τοῦ Βιλαετίου Ἀδριανουπόλεως σιδηροδέσμοι ἤχθησαν εἰς Σαρακόβιον καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὁ Γεωργάκης Σαΐρογλους, ὅστις ἀντὶ νὰ ὀδηγηθῇ εἰς τὴν φυλακὴν ἢ τὴν ἀγχόνην, ἤχθη ἐνώπιον τοῦ ἐκτελεστοῦ τῶν Σουλτανικῶν ἀποφάσεων.

Οὐδέποτε ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν τοῦ Σαΐρογλου, ὅτι ὁ παρ' αὐτοῦ φιλοξενηθεὶς πρὸ δύο ἐτῶν ἄγνωστος, ἦτο ἐμπειστευμένος τότε τοῦ Σουλτάνου πασᾶς περιερχόμενος τὰς Ὀθωμανικὰς ἐπαρχίας χάριν κατασκοπείας.

Ἡ ἀναγνώρισις ἐγένετο τῇ ὑπενθυμίσει τοῦ πασᾶ καὶ ὁ Σαΐρογλους ἀντὶ τῆς ἀγχόνης ἀπῆλause τῆς ὑψίστης τιμῆς νὰ παρουσιασθῇ κατὰ σύστασιν τοῦ πασᾶ, ἐνώπιον τοῦ Σουλτάνου. Ἐκ τούτου ἀπαλλαγὴ ἀπὸ βεβαίου θανάτου, τιμητικὴ σπάθη καὶ ἄλλα προνόμια καὶ τιμαὶ ὑπῆρξαν ἢ ἀμειβὴ τῆς φιλοξενείας ἐκείνης. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀθανάσιος εἰσῆχθη δωρεάν εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Αὐτοκρατορικὴν Σχολήν, ἧς ἀποφοιτήσας διωρίσθη Τακουτζήμπασης τοῦ Βιλαετίου Ἀδριανουπόλεως.

Κατὰ τὴν ὑπηρεσιακὴν δὲ περιοδείαν του ἀνά τὴν Θράκην ἐπεσκεφθῇ καὶ τὴν Σωζούπολιν. Οἱ προύχοντες αὐτῆς ἔχοντες κοινοτικὰς γαίας διεκδικουμένας ὑπὸ τρίτων καὶ θέλοντες νὰ καθυποχρεώσων αὐτόν, ἐκτός τῶν ἄλλων περιποιήσεων ἐξέδραμον μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ Μεγάλον νησί πρὸς διασκέδασιν. Ἐκεῖ κατόπιν εὐθυμίας ἔψαλε μελωδικώτατα ὁ τότε ἱεροψάλτης μουσικός, Ἀντώνιος Χρηστίδης καὶ τότε τόσον πολὺ υἠχαριστήθη ἐκ τῆς μελωδίας αὐτοῦ ὁ Σαΐρογλους, ὥστε ἀπεκάλεσεν αὐτόν Τέρπανδρον καὶ ἔκτοτε ἔφερεν τὸ ἐπώνυμον τοῦτο.

Σελ. 506 τῶν χειρογράφων σημειώσεών μου. Θεσσαλονικῆς Βυζάντιον. Κ. Παπαϊωάννου.